

[Anker Lau.]

nu siden nytår har set, som gør det muligt at se frem til normale forhold, har altså begrundet, at dette parti nu springer fra denne formulering. Jeg synes snarere, der var anledning til det modsatte, men jeg er naturligvis heller ikke socialdemokrat. Det, vi anser for lovens permanente kerne, kontrollen med truste, monopoler og aftaler, kommer derimod i socialdemokratiets ændringsforslag først i anden række.

Ændringsforslaget til § 8 fastholder det permanente og stryger helt reglen om, at såfremt konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre fri prisdannelse, kan prisen ikke anses for urimelig. I stedet sættes et meget vidtgående skøn, så vidtgående, at det næsten ikke er tænkeligt, at en dertil svarende indsigt, viden og forståelse kan findes i et priskontrolråd, det være sig nok så dygtigt og nok så alsidigt sammensat.

Ændringsforslaget til § 9 drejer sig om offentliggørelser i en såkaldt „pristidende“. Dette er år efter år stemt ned her i tinget. En sådan udvidelse af rådets virksomhed, der kan se meget godt ud i teorien, vil efter min mening være helt umulig i praksis, hvor livet er levende. Vi mener, at vi skal holde os til de meddelelser, som vi i øjeblikket får, og så tage hensyn til de bemærkninger, der herom er gjort i flertalsbetænkningen.

Ændringsforslaget til § 13 sætter atter et skøn i stedet for en konstatering af konkurrencens tilstedeværelse. I den gældende lov gives der regler for, hvorledes en maksimalpris skal fastsættes. I ændringsforslaget hedder det bl. a., at rådet skal *afveje*, om en virksomhed får dækning for omkostninger og avance. Jeg må tilstå, at jeg forstår ikke, hvad der menes med dette udtryk, og at det skulle kaldes klart, således som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen betegnede det socialdemokratiske forslag som helhed, kan jeg ikke se.

Ændringsforslaget til § 14 drejer sig om priskontrolrådets pligt til at bringe urimelige aftaler til ophør og refererer her til ændringsforslaget til § 8, som jeg har gjort bemærkninger om. Der tilføjes, at hvis aftaler o. s. v. medfører ubillig indskrænkning i andres adgang til erhvervsudøvelse, skal rådet bringe dette til ophør. Det er uægtelig ikke interessant at møde denne kærlighed til næringsfriheden og den frie og lige adgang til erhverv netop hos socialdemokratiet. Det er ikke just denne kærlighed, der har præget dette partis erhvervs politik i den sidste snes år. Hvis dette virkelig er ærlig ment, vil jeg opfordre

det ærede medlem hr. Lars P. Jensen til at underrette sine partifæller f. eks. i mælkekommissionen, så tror jeg, vi hurtigt vil kunne få arbejdet med mælkemonopolerne afsluttet.

Som jeg sagde før, er der meget i det oprindelige forslag, der ikke er medtaget i dette ændringsforslag; og det er kun glædeligt, hvis det er udtryk for, at man har forladt f. eks. tanken om at løsrive hele dette område fra rigsdag og regering og lægge det ind under et enerådende organ, der kunne skalte og valte med det danske erhvervslivs dyreste interesser, næsten efter behag.

Med den formålsparagraf, som socialdemokratiet sammen med os andre hidtil har stået bagved, kan det kun føles beklageligt, selvom det ingenlunde under mig, at socialdemokratiet finder tiden inde til en så væsentlig skærpelse af loven og en sådan forøgelse af prismyndighedernes beføjelser.

Således som udviklingen trods oprustning og uro har været siden nytår, med voksende varerigelighed på de fleste områder, med faldende priser, konkurrence, udsalg o. s. v., vil jeg mene, at tiden nu nærmer sig, da denne lovs krisebestemte dele helt kan ophæves. Det samlede danske erhvervsliv har givet udtryk for det samme, og også den højtærede handelsminister har fremsat udtalelser i den retning, men mener, at man bør gå forsigtigt frem, indtil vi har større sikkerhed for, at udviklingen er holdbar.

Hertil kommer hensynet til forbrugerne, der gerne skulle have glæden ved, at prisen faldet virkelig slår igennem. Jeg tror, at det nu er almindeligt anerkendt, at når en restriktion er blevet overflødig, virker den modsat.

Ud fra de her fremførte betragtninger vil mit parti opfordre den højtærede handelsminister til i den kommende tid, hvis udviklingen holder, at forberede den lovgivning, der skal til for helt at ophæve denne lovs midlertidige bestemmelser.

Med disse ord skal jeg anbefale at stemme imod det socialdemokratiske ændringsforslag og de af kommunisterne hertil stillede underændringsforslag og at stemme for forslaget, som det foreligger.

Rager: Et af de sidste lovforslag, der blev behandlet i forrige samling, var spørgsmålet om skolebespisning, og dér oplevede vi det, at fem-seks ordførere fra talerstolen diskuterede sagens enkeltheder på grundlag af nogle skrivelser med udtalelser, der havde været forelagt det pågældende udvalg, men som formanden for dette udvalg eller dets